

اجرای «شاخ بی سر» متوقف شد

اجرای «شاخ بی سر» به دلیل آسیب دیدگی بازیگر نقش اول زن، مهشید خدای، به تعویق افتاد. مهشید خدای جمعه ۱۰ مهر ماه ۱۴۰۵ در حادثه تصادف از ناحیه ترقوه دچار آسیب شد، اما با وجود آسیب دیدگی، اجرای خود را متوقف نکرد. با این حال، به توصیه پزشک متخصص، ادامه درمان او ضروری بود و امکان همراهی با گروه را نداشت. بر این اساس، محمد برهمنی، کارگردان و سروش مکرری، تهیه کننده «شاخ بی سر»، تصمیم به توقف اجرا برای درمان خدای گرفتند. این نمایش به نویسندگی محمود خسرپرست، از ۳۱ شهریور در کاخ هنر روی صحنه رفته بود. هزینه بلیت های پیش فروش شده نیز از طریق سامانه تیوال به خریداران بازگردانده می شود.

صباخبر

«کمدی بدنام» صاحب پوستر شد

با آغاز اجرای نمایش «کمدی بدنام» به نویسندگی و کارگردانی علی اصغری و تهیه کنندگی مشترک علیرضا گیلوری و میلاد اسکندری از پوستر این اثر که توسط علی زندیه طراحی شده است، رونمایی شد. این نمایش با نگاهی به تاریخ تئاتر لاله زار و هنرمندانی که در شکل گیری و تداوم این جریان نمایشی نقش داشته اند، روایت خود را پیش می برد و تلاش دارد بخشی از خاطره و تاریخ تئاتر عامه پسند ایران را از منظری نمایشی بازخوانی کند. جواد خواجوی، مازیار مهرگان، امیرحسین قلیچ و ساناز امامیه بازیگرانی هستند که در این اثر به ایفای نقش می پردازند. نمایش «کمدی بدنام» تا پایان ماه جاری در تماشخانه جوانمرد پذیرای علاقه مندان است.

مهر

یادداشت مصطفی مختاباد و تأملی بر «اپرای عروسی عشق»

در ستایش یک جهان عروسی

دیدن اجرای درخشان «اپرای عروسی عشق»، اثر ارزشمند استاد بهروز غریب پور در تالار فردوسی، فرصتی است برای تأمل و بازاندیشی در خلاقیت هنرمندی زیبااندیش و جریان ساز که طی سالیان، با عشق، پشتکار و دیده وری شگفت انگیز، زبان و جریان تئاتر عروسی ایران را استمرار بخشیده و به آن هویتی متمایز و ریشه دار بخشیده است.

در این تجربه ماندگار، سه جهان روایی و هنری - جهان عرفانی و منظوم عطار، جهان موسیقی ایرانی و جهان درام اپرایی - در پیوندی خلاقانه و ارگانیک، جهانی واحد را شکل می دهند؛ جهانی که می توان آن را در امتداد مفهوم «درام موسیقایی» دانست، همان مفهومی که ریچارد واگنر برای صورت بندی پیوند دراماتیک موسیقی و نمایش به کار گرفت.

اما اهمیت «اپرای عروسی عشق» تنها در این هم نشینی و تلفیق نیست. آنچه این اثر را در جایگاهی قابل تأمل قرار می دهد، تلاش آگاهانه و پیگیر استاد غریب پور برای یافتن و پرورش زبان درام عروسی بومی است؛ زبانی که هم از میراث ادبی و عرفانی ایران تغذیه می کند و هم می کوشد امکانات تئاتر عروسی معاصر را به شیوه ای خلاقانه به کار گیرد.

این تلاش در شرايطی رخ می دهد که بخش هایی از صحنه تئاتر امروز ما، درگیر تولیدات روزمره، شتاب زده و گاه فاقد افق روشن هنری و به تعبیری هردمبیلی است. در چنین وضعیتی، استمرار یک مسیر هنری مستقل و مبتنی بر پژوهش، تجربه و خلاقیت و زیباشناسی صحنه ای، خود واجد اهمیتی دوچندان است.

در «اپرای عروسی عشق»، هدایت و میزانشن دقیق و ستایش برانگیز استاد غریب پور، حضور عروسک گردانان خلاق، موسیقی ایرانی آوازی و سازی، صحنه پردازی چشم نواز و طراحی بصری اثر، همگی در خدمت آفرینش جهانی واحد قرار گرفته اند. اما شاید مهم تر از همه، آن چیزی است که از درهم تنیدگی این عناصر پدید می آید: نوعی تئاتریکالیتی زیباشناسانه که در جهان عروسی اثر، نه به عنوان یک عنصر تزئینی، بلکه به عنوان بنیان دراماتیک عمل می کند.

اینجاست که عروسک از یک ابزار نمایشی فراتر می رود و به موجودیتی تئاتری عروسی بدل می شود؛ موجودیتی که در نسبت با موسیقی، شعر، حرکت، نور، صحنه و بدن عروسک گردان، جهان مستقل خود را می آفریند.

«اپرای عروسی عشق» از این منظر، صرفاً یک اجرای عروسی یا یک روایت موسیقایی از اثری ادبی منظوم کلاسیک ایرانی نیست؛ بلکه کوششی است برای آفرینش یک زبان. زبانی

صباخبر

که ریشه در فرهنگ و ادبیات ایرانی دارد و در عین حال می خواهد با امکانات تئاتر معاصر گفت و گو کند.

تماشای این اثر عاشقانه در زیر سقف تالار فردوسی، تجربه ای است که بیش از آنکه صرفاً به تماشا دعوت کند، مخاطب را به تأمل فرا می خواند؛ تأملی درباره ظرفیت های مغفول تئاتر عروسی، امکان پیوند ادبیات کلاسیک ایرانی با فرم های معاصر نمایشی و ضرورت استمرار تجربه های هنری ریشه دار و خلاق.

بی تردید، داوری نهایی درباره چنین اثری نیازمند نگاهی دقیق، تحلیلی و فارغ از هیجان لحظه ای است؛ اما آنچه پس از تماشای این اجرا در ذهن باقی می ماند، پیش از هر داوری، حس مواجهه با هنرمندی است که سال هاست با عشق، این مسیر را ادامه داده و برای تئاتر عروسی ایران امکان دیگری از بودن و دیده شدن را فراهم کرده است.

با آرزوی تداوم این مسیر سبز و خلاقانه برای استاد، استاد بهروز غریب پور.

خانوم والده

KHANOM VALEDE

تهیه کننده: سیدابراهیم عامریان کارگردان: سهیل موفق

تماشای این فیلم برای افراد بالای ۱۵ سال توصیه می شود

۱۵+